

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interesseselskab.
Ansvarshavende: Otto Hornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Aalborg Bogtrykkeri.

Udgaar i et Antal af 1700 Eksempl.
til alle Hjem i Aalborg-Sandvig,
Olsker, Rutsker, Rø og Klampenborg.

Nr. 525

Freitag den 31. August 1928

11te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1700 Eksempl. og forsendes gennem Postvesen eller ved vore Bud i Aalborg, Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klampenborg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred bliver læst i ethvert Hjem og egner sig derfor bedst til Avertisement.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

oplæger gerne Bekendtgørelser af enhver Art saasom Kob, Salg, Foreningsmeddelelser, Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle Postkontorer samt paa Bladets Kontor og koster 1 Kr. halvaarlig.

Sensommer.

—o—

Hastigt rinder Somren,
Dagene bli'r kortere,
Nætterne bli'r sortere,
Høsten rykker nær.
Somrens Lys er blegnet,
Somrens Sød er segnet,
Somrens sidste Dage
har et køligt Skær.

Hastigt rinder Somren,
Fugleskarer dragende
synger deres klagende
Hilsen og Farvel.
Gav end Somrens Dage
Grund til Regnvejrs-Klage
— elsker vi dog Somren —
nu, den gaar paa Held.

Hastigt rinder Somren,
og dens Blomster visner snart,
Høstens Kulde især snart,
Duft og Farver dør.
Fyldt af Høstens Vemod
skal vi tyste se mod
Somrens skønne Dage,
svøbt i Mindets Skær.

Chr. Stub-Jørgensen

Drik Vand!

—o—

Vand renses Kroppen saavel
indvendig som udvendig.

Menneskelegemet bestaar som bekendt for en stor Del af Vand, ca. to Trediedele af hele Legemet er Vand. For denne „Vandmængde“ gælder den samme Lov som for Vand i Naturen: stillestående Vand bliver let fordævet, medens rindende Vand renses og holder sig frisk. Det er derfor nødvendigt, at Vandet i Menneskelegemet holdes stadigt rindende ved Tiløb og Aflob. Den bedste Maade at holde Tiløbet vedlige paa er ved at drikke friskt og godt Kildevand.

I Tilfælde af kronisk mangelfuld Hudvirksomhed er Drikning af koldt Vand et overmaade værdifuldt Mittel, der imidlertid maa anvendes med Forstand, da en nedsat Hudvirksomhed ofte betyder en nedsat Virksomhed i Slimhinderne, hvad der har til Følge, at flydende Stoffer vanskeligere opsuges. I Tilfælde af kronisk Udvidelse af

Mavesækken kan det undertiden være nødvendigt at drikke Vandet til bestemte Tider og paa en bestemt Maade af Hensyn til Mavens Tilstand. I saadanne Tilfælde kan Vand ogsaa tages i Form af Blive-Lavementer.

Rigelig Vanddrikning er et af de virksomste Midler til at arbejde en almindelig Forkølelse med, da det vil bidrage til at lette Udskillelsen af de i Væggene ophobede Gifte, der saa hyppigt giver Anledning til, hvad man kalder „Forkølelse“.

Et eller to Glas Vand, taget en halv eller en hel Time før Maaltidet, vil i mange Tilfælde vise sig at være et fortrinligt Mittel mod kronisk Forstoppelse. En Mængde Mennesker er blevet helbredet herfor ved dette simple Mittel alene. Ved et Lægeme i New York for mange Aar siden berettede en af de ledende Læger der i Byen, at han med stort Held havde anvendt dette Mittel ved Behandling af over et Hundrede Tilfælde af kronisk Forstoppelse.

I mange Tilfælde af kroniske Forgiftningstilstande i Blodet, der kan skrive sig fra, at visse Slags Fødemidler gaar i Forraadelse i Fordøjelseskanaalen, er rigelig Vanddrikning meget at anbefale. 8—10 Glas eller mere om Dagen er da ikke for meget.

Drikkevandets Temperatur bør under almindelige Forhold være 20 a 21 Gr. Celsius. Ved Febertilfælde og Forstoppelse kan Temperaturen være noget lavere.

Den Mængde, man skal nyde, maa rette sig efter den Virkning, man ønsker. I Tilfælde af Feber er det en god Regel at tage et Glas hver Time. Mod trægt Afføring kan man tage et a to Glas koldt Vand, før man gaar i Seng, og samme Kvantum, naar man staar op om Morgen. Tørst efter Vand er næsten altid et Tegn paa, at man kan drikke med Fordel.

Drik rigelig frisk Vand hver Dag. Det bornholmske Kildevand er særlig rig paa Radium og andre Salte, der er gavnlige for Organismen og forhindrer Krystallisering af Urinsyre i Benvævet, hvorfor Gigtpatienter altid bør drikke rigeligt — og helst Kildevand.

Dr. K.

Du skal elske det Hjem —

—o—

Du skal elske det Hjem,
hvor først Lyset du saa,
hvor du var som en kæmpe,
naar du først bliver stor,
vil engang du forstaa,
det er der, man har villet dig bedst.

Du skal elske det Land,
som er Hjemmenes Hjem,
denne Plet i det skyede Nord,
dette stormslagne Skib,
som endnu bærer frem —
hvad du elsker, er ogsaa ombord.

Du skal ofre det alt,
hvad du evner og kan,
du skal hjælpe at drage dets Dræl,
du skal elske dets Skønhed
fra Strand og til Strand,
du skal tro paa dets Fremtid,
dets Ret.

Alfred Ipsen.

Faa Fodtur gennem Europa

Servus fortæller om sine
Dagbogsoptegnelser og Minder.

(Kun for Nordbornholms Ugeblad)

Vi fulgtes ad, Studenten og jeg, og om Eftermiddagen dukkede allerede Halles Taarne og Spir frem i Horisonten. Gennem Forstaden naaede vi ind til den gamle By, hvis Volde og Grave nu danner idylliske Parkanlæg med gamle, massive Stenbænke under ældgamle Træer, en Idyl, der mindede mig om — Besancon; thi ogsaa der var der græsklædte Voldgrave og middelalderlige Stenbænke. Det gamle Halle er en tusindaarig Stad, der ligesom München skylder Saltjeerne sin Opkomst, og ligesom Münchenerne lider de Folk i Halle af Tørst, der slukkes ved Hjælp af det gode Øl.

Halle hørte i gamle Dage til Hansastædernes Forbund, og Saltgrubernes „Hallorer“ og Sladens Krambodsvende var et uroligt Folkelærd, der gav Dyd og Moral en god Dag og bankede de Munke, der holdt Straffeprædikener for dem. Saa byggede Bisperne den stærke „Moritsburg“ ovenfor Byen, for bedre at holde Borgerne i Ave: den ødelagdes i Trediveaarskrigen, men er nu atter genopført i den oprindelige Skikkelse.

Nu har Halle med Forstæder over 100,000 Indbyggere, og den nyere Bydels Kaserne og rygende Fabrikker giver Indtryk af, at det er en By i Opkomst.

Men den ældste Bydel er den interessanteste, særlig det gamle Torv med den kuppeltaarnede Marielkirke, hvis Taarne er forbundne med en Bro, og indvendig dekorerede, smukke Næthvelvinger — samt flere andre mærkelige Bygninger, saaledes det 84 m høje „Rote Turm“, Roland, Byens Vartegn og det traditionelle imponerende „Siegesdenkmal“. Interessant er ogsaa det gamle Raudhus, den gotiske Moritskirke og Domkirken.

Som gæstfri Vært førte Studenten mig omkring, efter at vi i en Øl-Kælder havde styrket os med en Seidel Bier. Han viste mig det store Universitet og fortalte om Franckes Stiftelser, hvor der aarlig undervistes 3000 Elever. „Kundskab er Magt“, sagde han. „Med den vil vi bryde Fordoms Skrænker og erobre os en Førerstilling“. Han førte mig ind i kemiske Laboratorier med Kolber og Glas og

indviklede Apparater og søgte at forklare, hvor langt Videnskaben havde arbejdet sig frem. Kemien var hans Kælebarn, han eksperimenterede som en Tryllekunstner med Væsker og Pulvere, demonstrerede hvorledes Vand forvandlede til Brint og Ilt, hvorledes man sugede Luftens Kvælstof.

Jeg hilste paa nogle af hans Kollegaer, der eksperimenterede med Retorter og Reagensglas, men de var blege, pirrelige og distraale, uden Sans for deres Omgivelser, de havde, som Faust, solgt deres Sjæl. Jeg spurgte min Ven, hvorledes han alene kunde holde sig ungdommelig frisk i disse Gift-dampe og under den stadige Nerve-spænding. Han lo; men en Kollega sagde: „Eberts har de største Evner, han kunde bringe det vidt, men han nøjes med at tillegne sig de Kundskaber, de Erfaringer, som vi andre, efter aarelange Dage og Nætters Slid, tilkæmper os“.

Det blev sent inden jeg den Nat faldt til Rø. Hjernen arbejdede med Molekuler og Atomter, med Sprængstoffer og Æterbølger. Jeg eksperimenterede sammen med min Ven, Studenten, med et Stof, der ved sin eksplosive Kraft skulde kunne opløse faste Stoffer. — En vældig Eksplosion, og vi var selv Atomter — ude i et uendeligt Rum, presset frem gennem Æteren — viljeløse, evneløse.

Var det Hjernens Celler, der var svulmet op af de mange nye Indtryk og bristet som Sæbebobler — eller var det Reaktionen. — Jeg var saa forunderlig mat og tanketom næste Dag. Dunkelt erindrede jeg efterhaanden Gaarsdagens Hændelser, men Studentens Adresse havde jeg glemt. Planløst drev jeg rundt i den store By. Hvorfor? — Ja, hvorfor? — Saa kom Hjemlængslen, pludselig, overvældende. Hvad havde jeg her at gøre i det fremmede Land med det nerveanspændende Jag for at komme forrest i Kaptøbet — og til hvad Nytte? — Blev man lykkeligere derved? Havde Nutidens mange Oplindelser bragt mere Lykke og Tilfredshed? — Nej! — Hver Oplindelse, hver Maskine, slavebandt os, magtstjal os, berigede Overklassen, Kapitalismen. Der var jo Overproduktion overalt i dette Land, Lagrene var fyldte, Arbejderne blev afskedigede. Det var Atsmøningen, det var galt med. Udlandet holdt sig tilbage. Det maatte tvinges til at aftage Varen. Jeg følte det store Opjør nærme sig. Enten Revolution eller Eksplosion. —

— Mon vore Forfædre ikke var lykkeligere — uden Kultur. Havde de ikke Ret, de faa, der raabte: Vend tilbage til Naturen. Saa drev jeg langsomt ud af Byen, ud ad Landevejen. Alt var trist og graat. Tunge Regnskyer kom drivende. Jeg søgte Ly i en lille Stationsby, læste Billet til Berlin, og mens Regnen sivede ned, rullede Eksprestotet mod Nord — ind i Preussen, hen over Brandenburgs nøgne Slejter.

Kupeens Vinduer drev af Regn, hæmmede Udsigten; trist og trist i Sind lænede jeg mig tilbage i Sædet, hørte adsprædt efter Passagerernes Snak og døsede efterhaanden ind.

lin, og mens Regnen sivede ned, rullede Eksprestotet mod Nord — ind i Preussen, hen over Brandenburgs nøgne Slejter.

Kupeens Vinduer drev af Regn, hæmmede Udsigten; trist og trist i Sind lænede jeg mig tilbage i Sædet, hørte adsprædt efter Passagerernes Snak og døsede efterhaanden ind.

Skumring i Skoven.

—o—

Til Vildskoven ud —
til min ensomme Plet,
omgærdet af lysnende Stammer,
hvor Hjertergæsset væver sit Net
over Svampenes røde Flammer.
Der smuldrer Gren over Stub af Eg,
Luften er sløret af Myggenes Leg,
paa Filmlen bag sortnende Kroner
dør Dagen — som svindende Toner

Der rasler Kvist og der rasler Blad,
naar Vildtet paa Lysningen rykker;
mod Himlen staar Træernes
dunkle Rad
som buskede, vilde Parykker.
Saa lung er Luften,
og Jorden saa vaad
og kold; kun en vigende
Sølvertraad
af Lys mellem Grenene vælder
over Ørnebregner og Nælder.

Et Vildandetræk gennem Lyset ror
saa sort. — Af Mosesaft syret
ligger en Trunt med Spindel-
vævslor
og Dugblink perlebaldyret. —
Dis og Damp og rundede Fløjt
af Rørrækkers Orgel. —
saa højt, saa højt
stiger Tystheden, Taagen sig løfter
blaa over Skovkær og Kløfter.

Hugo Matthiesen.

Da Rosen rødmede

Et Kærlighedssagn fra Provence
ved BØRGE JANSSEN

—o—

Gamle, gamle Dage, og saa er
det i Provence.

Og Provence har skønne Roser,
men skønnest af dem alle er Ysabel
des Borrillions, som bor ved
den rilsende Rhone udenfor den
Stad Villeneuve les Avignon.

Hendes Fader er rig, har store
Olivenskove og skønne Vinhaver,
men skønnest er dog Haven ved
det gamle Slot, hvor den unge
Ysabel bor.

Og nu er det Aften. Solen staar
i sin Nedgang, og Glans som af
tusind røde Roser vælder over Landet
og gløder i Paveslottets Mure
derovre hinsides Floden; og i Kirken
der falder Klokkerne til Slag,
og inde ved Højalleret, der svinger
Kordtengene deres Røgelseskar;
men i Haven foran Ysabel des Borrillions
Slot svinger Roserne deres
Røgelseskar og sender Duften op
mod Slottets Balkon, for der sidder
den skønne Ysabel. Hun lukker
Øjnene halvt, dører, drømmer
— men da retter hun sig brat,
lytter og smiler; thi der klinger
en Guitar, og dertil smægter søde
Ord om Kys og Kærlighed.

Hun rører sig ej, kun knuges den hvide Haand fastere om Balkonen. Og saa spejder de store Øjne — og de langer et Blik, der brænder saa, at hun bliver hed derved. Men hun rører sig ej, kun følger hendes Blik den unge Trubadur, og da han er borte, da den sidste Tone dør, læner hun sig tilbage, lukker Øjnene fast — drømmer lyse Drømme —

Men næste Aften, da Ysabel sidder paa Balkonen, da Solen synker og Paveslottets Mure gløder, klinger Sungen igen, og brat rejser hun sig, griber en af de store røde Roser, som vælder over Slottets hvide Mure, og slynger den til den unge Trubadur.

Men Aftenen dernæst, da Solen atter staar i sin Nedgang, da sidder den skønne Ysabel ikke paa Balkonen; thi da vandrer hun med sænket Blik blandt Havens Roser — nu brydes Grene og Kviste, og for hendes Fod ligger den unge Trubadur.

Og han hviler, og han beder, og han synger den gamle Sang om den unge Mø, der en Gang havde lovet en Trubadur et Kys, men da han saa kom for at hente det, sagde hun nej. Han tryglede og bad, men intet hjalp. Da gik han til Elskovshoffet i Avignon og klagede sin Nød, og Phanelle des Gontelmes og de andre Damer af Provence drøfted Sagen og dømte saa: „du unge Trubadur, tag dit Kys, og du, unge Mø, du giver ham dit straks tilbage!“

Saadan lød Sungen, og da den var til Ende, spurgte Sangeren Ysabel, om hun ej syntes den Sang var god? Og bøjede han sig ned mod hende, saa tæt, saa tæt, og vilde lægge Armen om hendes Liv — men borte var hun.

Og sukkende stod Trubaduren blandt de røde Roser.

Men Aftenen dernæst vandrede Ysabel atter i Havens Gange, atter klang Guituren, atter hviledes samme Ord, atter søgte Armen om hendes Liv, den søgte, den fandt, og Trubaduren vandt.

Men ak, kort var Sejren, Ysabels Fader havde luret, frem brød han fra sit Skjul, og han var rig og Trubaduren fattig; og derfor jages den arme af Gaarde og truedes med Dolk og Død, om han nogen Tid vendte tilbage.

Han svor at komme igen, og var der end intet Elskovshof mere, hvor der kunde holdes Dom, som skulde skaffe unge elskende deres Ret, saa var der hvert Fald en Gud, der nok skulde bøje den strenge Fader.

Dag, den strenge Fader lo, men Ysabel græd, græd, som skulde hendes Hjerter brise.

Og Trubaduren drog viden om Lande og sang sørgelige Sange, saa alle smaa Jomfruer maatte græde derved; men nær Ysabel turde han ikke komme, thi Faderen holdt Vagt Slottet rundt.

Tiden gik, Maaneder og Aar, og Ysabel blev saa bleg og kind.

Den første Tid sad hun i de svale Sommeraftener paa Balkonen og stirrede mod den synkende Sol, og foldede hun Hænderne om Rosenkransen og bad ret inderligt, naar der ringedes til Ave derovre hinsides den rislende Rhone: men klang de Klokker end nok saa skønt, der var dog den Klang, hun hellere havde hørt — Guitarklemt og bævende Ord om Kys og Kærlighed.

Men ak, Klokketungen døde, og ingen anden Lyd lød. Natten kom med Stillehed og Stjerner — jo dog! — Tys, nu klagede det gennem Natten: det var den arme Ysabel, der græd og græd.

Blegere og blegere blev hun, syg blev hun, og var hun en Rose

lig, da var det saa hvid en Rose, der bøjer sig træt i Længsel mod Dug.

Og nu lo den strenge Fader ikke mere; angst saa han det gik mod Døden, og lovede han Ysabel at budsende den vandrende Sanger, og han gjorde det, — sendte Folk ud i Øst og Vest for at finde ham, men de fandt ham ikke — Død var han vel. Og Dag for Dag bøjede den trætte Rose sit Hoved dybere mod Jord, aldrig mere sad hun i Aftenens Time paa Slottets Balkon, men hun spærrede sig inde bag Laas og Slaa, laa for Madonnas Fod og bad, om hun vilde løse op for hende, ingen maatte ledes ind, ingen uden en eneste en, og det var Døden, der havde taget ham, skulde ogsaa tage hende.

Saa en Aften som Solen sank, og alle Klokker klang, og alle Roser dufted, stod en farende Svend foran Slottet og vilde ind. „Med hvem vil I tale?“ spurgte Vagten.

„Med Ysabel, des Borrillions!“

„Her lades ingen ind“, kom Svaret tilbage, „ingen, hører I!“

„Jeg maa ind, jeg skal ind, jeg vil ind!“

„Nytter ej, her maa ingen lukkes ind, ingen uden Døden!“

„Ingen uden Døden!“ gentog den farende Svend og var borte i det samme.

Men da Maanen steg bag Bjergene, da Vagten halvsovende stod støttet til sin Hellebard ved Slottets Port, dukkede en sort Skikkelse frem foran ham og en dyb Stemme lød:

„Luk mig ind!“

„Hvem er du?“

„Døden!“

Porten gled op, frem gennem Haven ilede den sorte Skikkelse, nu standsede den ved Slottets Dør.

„Hvem er du?“

„Døden!“

„Passer!“

Og nu staar den sorte Skikkelse i Døren til Ysabels Kammer, nu klinger en Guitar, nu smægter en Stemme, den sorte Kappe falder til Jorden, et jublende Skrig, alting bliver stille.

Og den blege Rose drikker Dug saa den vorder en rød Rose; hun er lykkelig, han er lykkelig, den strenge Fader er lykkelig, alle er lykkelige.

For det var jo i de gamle, gamle, gamle Dage, og saa var det i Provence.

Møllerne

Hej, hvor den stærke Nordvind i Møllesejlet hiver, saa Armene slaar over og voldsomt Værket driver.

Derinde bag Kalotten gaar Hjulet i dens Hjørne, der males sindigt Rugen af centnertunge Kværne.

Men inde under Pilene, hvor Aaens Vande skylle, den stride Drivkraft sætter i Fart en anden Mølle.

Og Strømmen sknapper sindigt og driver Hjulet mut og tænker ej paa Hensigt — den Mølle maler Krudt.

Mennesket selv er en Mølle og maler i sin Hjørne til eget Bedste og Værste med allehaande Kværne.

En maler Lærredslader og skønne Farver spilder, en anden Lægepulver og Serum for Baciller.

En tredje kløgtigt smiler, imens han pønser stum paa nye Projektiler — Kugler ved Navn Dum—Dum.

Men i det grønne Landskab, hvor Folk gaar om og skranter, en gammel Mand har hegn et Have, hvor han planter.

En Kejser i sin Alderdom har fundet Livets Maal: Det højeste og bedste er det at plante Kaa!

Sophus Michaelis.

Per Husmands Hjem

Her skal De se — sagde Per Husmands Kone — nu er det jo snart længe siden, De har været paa vor Kant. — Her skal De se, hvor det hele er kommen sig. — Hun viste med en stor Haandbevægelse hen over Markerne, der laa grønne og skønne mellem Lyngbakkerne.

— Ja, det kan nok være det ser godt ud — her har De og Per nok ogsaa ordentlig slidt i det.

Aa ja saamænd, vi er jo ikke kommen sovende til det, men hvad, der er jo ingen Ting, der kommer af sig selv — undtagen, kan jeg næsten sige, Børnene. — Ja, De ser paa mig; men vi har dog lige godt faaet ti i de tretten Aar, vi har været sammen. — Det knøb ogsaa for os hver Gang der meldte sig en ny bitte en. Vi har mange Gange tænkt, at det næsten var et Guds Under, om vi kunde blive ved at faa Føden ved Brakken til hele Flokken. — Der er ingen anden Vej at faa den fra, end op af Jorden, sagde Per altid — og saa maatte vi alle være med til at trække den op. Drengene kan jo luge Roer og passe Køerne, og de smaa Piger kan saamænd bære Vand til Faarene. Vi synes altid at Lammene trives bedst, naar Faarene faar Vand.

Goddag, Goddag, se, se! her er fremmede — det var Per, han kom paa Hosesokker med et rigtig godt tilpas smørret Smil paa. Naa, naa, — ja, De kan vel se, vi har bygget til Laden siden sidst, endogsaa to Gange. Vi tager en lille Stump ad Gangen, eftersom vi lægger os ud. — Mor, du kan tro de smaa Kalve er ordentlig groet til de sidste Dage. Han lagde Armen om Konens Skuldre. Naar vi nu har faaet Kaffe, skal vi saa følges ad et Slag ned omkring og se det hele. — Ja, ja, Mor, du behøver ikke at se saa betænkelig ud — det er da Søndag, og Børnene kan nok skrubbe Kartofflerne til Aften.

— Ja, De kan nok høre, tilføjede Hustruen, at den jævnt hæn staar paa Kartoffler — der findes ikke bedre Kartoffler i Sognet end de, der groer her omkring. Vi synes alle sammen, at Kartoffler med Persille til er en dejlig Ret. Jeg ved saamænd ikke, men jeg tror det er en god, sund Kost. — Se der — der løb fire, fem barbede Røllinger efter hinanden ned ad Markskellet — ser de ud, som de er paa Smalkost.

Jeg maatte indrømme, at deres Udseende bar alle Tegn paa den herligste Sundhed.

— Ja, vi har jo ogsaa dejligt Rugbrød herude, og der vanker jo da ogsaa en Bid Sul engang imellem. Der falder jo da mest en Gris af til Julen.

— De forstaar Dem lidt paa Landbrug, henvendte Per til mig. Ikke sandt, De vil vel nok indrømme, at De ikke har set Rugvipper paa kraftigere Stikke i Aar. Naa, og hvad siger De til Roerne. De fik da ogsaa et godt Lag. Jeg siger nemlig ligesom en anden Bondemand, der var kommen til Iallem og stod og saa paa nogle Mynke, der efter at have saæet Korn i noget ussel, foruften Jord, stillede sig for Enden af Agrene

og slog Kors, mens de mumlede Bønner. — Her hjælper hveiken Bønner eller Kjusseolier, her skal fanneme Møg til!“

Ja, ja — Gud her været os god, sagde Per Husmands Kone, ellers var vi vel knap og nap kommen her til, hvor vi er.

Det er rigtigtnok, sagde Per — monstro ikke Vorherre venter med sin Hjælp, indtil vi andre har gjort, hvad vi orker. — Maa vi nu faa Sol og Varme, saa siger vi Tak til.

Da jeg om Aftenen, efter at have smagt paa Kartofflerne, tog Afsked med Husmandsfamilien og lod et Ord fatte om, at de jo egentlig var mere lykkeligere end mange andre, der sad mere stort i det, sagde Konen, mens hun holdt min Haand: — Men dog, hvad skulde vi vel med det meget, naat vi godt kan nøjes med lidt.

Ringene.

—o—

Han gaar og tænker, hun gaar og traller, hun traller snart til Alverdens Ting, og hendes Latter af Struben gjalder, da rødhan minder om Fæstensring.

Han gaar og skæver, hun gaar og skænder, hun skænder nu for Alverdens Ting, for Letsinds Luner, der langsomt vender paa Elskovs Veje et Sind omkring.

Han gaar og fløjter, hun gaar og flæber, hun flæber snart ved Alverdens Ting, og Spørgsmaal saarer, og Svaret dræber, som Frostens dræber en Knop i Spring.

Hun gaar og pynter, han gaar og pynter, han pynter nu ad Alverdens Ting, mens dulgt i Lommen han Haanden knytter om denne smørende, lumske Ring. **Jeppe Aakjær.**

Date - Dabitur.

—o—

En gammel Legende ved Pastor A. Fibiger.

Der laa et gammelt Kloster nede i Syden et Steds.

Det var fra gammelt Tid berømt for sin storstillede Gavnildhed. Ingen gik uhjulpet derfra. Ingen bankede forhøvet paa Porten. Ingen Vejfarende blev afvist, og aldrig krævede man Betaling for noget.

Alligevel blomstrede Klostret; dets Velstand øgedes fra Aar til Aar; en Strøm af milde Gaver holdt Klosteret skadesløst, og de rige Frugthaver og Marker gav deres rigelige Grøde. Og saadan gik det længe, saa døde imidlertid den gamle Prior, og der kom en ny, som ikke var af den Aand. Han satte en Stopper for denne „menigaløse Velgørenhed“, denne „Ødslen med Klosterets Midler“, som han kaldte det. Bomme spærrede de vejfarende ude fra Klosterets Grund, Tiggerne fik ingen Mad, men desto flere knubbede Ord, og af Pilgrimme krævede han Betaling for Kost og Logis.

Men skønt saaledes Klosterets Udgiftposter nægtelig blev betydelig forringet, blev dets Status dog ringere Aar for Aar, Klosterets tidlige Ry tabte sin Glans; der blev stille om dets Navn og tomt paa dets Enemærker, og de milde Gavers Strøm øbbede ud. Dertil kom at Høsten slog fejl; Markerne gav ikke mere deres Grøde som før, og Vinavlen mislykkedes. Hele Klosteret blev i

Aarenes Løb kendelig forarmet, og Bygningerne forfaldt, Ludi der ikke var Midler til at holde dem vedlige.

Da kom en gammel Pilgrim en Aftenstund silde til Klosteret og bankede paa og bad om Husly. Men Munkene lod ham vide, hvor fattigt Klosteret var og at det vanskeligt nok kunde bespise sine egne.

Da udbød den gamle: „Ja det er nok ikke saa svært, det er gaaet tilbage for eder! For da I jog Broder Dabitur ogsaa ked af at være her og gik sin Vej sammen med ham!“

De forbavsede Munke svarede: „Vi har aldrig her i Klosteret haft nogle Brødre af disse Navne!“

Da svarede den gamle: „Nuvel, jeg hører at I ogsaa har glemt eders Latin; men det himmelske Sprog har I vel ikke glemt endnu? Derfor: Kom Herrens Ord i Hu, hvorledes han selv har sagt: Giver, saa skal der gives eder. Luk. 6.38. Og det er dette Ord som her er gaaet i Oplydelse. Da I jog Broder Date (det betyder: giver bort), saa blev Broder Dabitur (det betyder: saa skal eder gives) ogsaa ked af at være her, og gik bort med det samme. Sætter man sig ud over det første, saa mister man med det samme det næste.

Thi som alt i Guds Ord staar ogsaa dette fast: Giver, saa skal eder gives!

Den gamle Historie har maaske endnu Brinde til en og anden i vore Dage, der ikke kan faa Balance mellem sine Indtægter og Udgifter.

Det skulde vel ikke være Grunden, det med Date og Dabitur?

Fra Uge til Uge.

—o—

Regn, Regn og atter Regn. Et Glimt af Sol, et opklarende Smil i Landmandens triste Aasyn, og atter pøser det ned i Spandevs. Mejemaskinerne brummer, Vandet siver gennem Negene og de bornholmske Stakke hænger med Hovedet. Kun Roerne staar brede og blanke, tykke og fede, i Række og Geled; de kan sagtens, det er ikke deres Tur endnu.

Saadan tegner Høstudsigterne i Aaret 1923.

Og den bornholmske Radium opløses og strømmer gennem Kilder og Bække og Aar — ud til Rødspæalterne, der formerer sig altfor stærkt og bliver tynde og magre af Sundhedsvandet — thi Radium tærer. —

Men hvad hjælper os al vort Radium, naar Saisonen drukner i Regn, og de rige, velnærede Gigt-patienter kun kan komme herover til næste Aar — for til den Tid er vort Radium sikkert regnet væk eller tappet paa Flasker.

Den utilfredse.

Den sidste af Slægten — hedder en god, dansk Film, der handler om Livet paa en dansk Bondegaard, om Bondestofthed og om Menneskets Trang til at vandre ad egne Stier, uden Henavn til Traditioner.

En udmærket Film, der sikkert samler fuldt Hus i Biografen paa Søndag.

RØ

Blaa Kors Møde den 2. Septbr. hos Nielsen, Stenbygaard Kl. 2 1/2. P. Holm refererer fra det internationale Blaa Kors Møde i København.

Alle er velkomne.

Hvorfor betale Bøde

ved at køre uden Cykelygte naar jeg sælger alle Slags Lygter til knagende billige Priser.

Iøvrigt haves alle Reservedele til Lygter paa Lager.

Cykelhandler **A. Mikkelsen**
Telefon 102. Allinge.

Hjertelig Tak

for udvist Deltagelse ved vor kære Moder **Eljena Olsens** Sygdom, Død og Begravelse.

Bengta Landergren.

Biografen.

Søndag den 2. Sept. Kl. 8.

Den sidste af Slægten.

Smuk Nutidsfortælling i 5 Akter af Edv. Nielsen, Stevns.

Personerne:

Ole Engen Bertel Krause.
Inger, hans Kone Ingeborg Petersen.
Niels deres Søn Carlo With.
Strandfogden Peter Nielsen.
Lise, deres Datter Astrid Holm.
m. flr.

1 Stue og Kammer

med egen Indgang er til Leje hos **Jul. Jørgensens Enke** Østergade Allinge.

Allinge Kalkværk

Friskbrændt Kalk faas førstkomende Tirsdag.

2 ældre, enlige Folk ønsker 1 lille 2 Værelses Lejlighed

eller et lille Hus tilkøbs til 1. Oktober.

Billet mrk. Lejlighed indlægges paa Bladets Kontor.

En flink og paalidelig hclst ældre Karl

søges til 1. Novbr. **Broddegaard 1 Ro.**

Gode Kviekalve

efter gode Køer, som har bestaaet Tuberkulinprøven samt en lille Læsfjedervogn er til Salg **Klemens n. 70.**

NØSTFEST

afholdes paa

Hotel Finnedalen

Søndag den 2. September.

Program.

Riffelskydning (Gode Præmier)

Kl. 4-6 Koncert.

Kl. 7,30 Bal i Salen til Kl. 1.

A la Carte Servicing hele Dagen.

Borde reserveres paa Bestilling.

Tlf. Sandvig 26.

Grise,

som bliver 4 Uger (den 7. Sept.) er til Salg.

Frigaard Tein

Tlf. 116 x

Grise,

4 Uger, er til Salg paa Lørdag.

Chr. Mortensen, Riseulund.

Hotel Allinge Dans Søndag

Ægte bornholmsk Bihonning

anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Catechu

(Bedste Kvalitet)

anbefales til Garnbarkning.

J. B. Larsen

Bornholmsk Spegesild

fin Kvalitet.

Stor islandsk Fødesild bedste Vare.

Anbefales til billigste Pris.

J. B. Larsen.

Meget stærke

Decimalvægte

med Skydelod, vejer 250 kg, Pris 46 Kr. Netto.

Nordlandets Handelshus

Rene, kraftige

Dampkul

Schlesiske og engelske — sælges harpede fra Lager til meget billig Pris.

Nordlandets Handelshus

Brænde.

Fløe Ladringer Bøkkbrænde, samt El- og Fyrrebrænde forvortes straks og i kommende Maaned og sælges billigt fra lossende Skibe.

Bestillinger modtages gerne.
Emil Holm Allinge.

En Lædergrime

er tabt fra Teatr til Kæmper.

Grise, der bliver 4 Uger den 5. September er til Salg.

G. Mortensen ved Klemens St.

Maskinolie Cylinderolie Konsistenstedt Remfedt Pudsetwist Balataremme

anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Til Salg.

En Ponyvogn med Patentakser og sølvpletteret Lædersele.

Victor Kruse,
Kirkebyen, Rutsker.

En god, tro Pige,

som kan med Børn, kan faa Plads 1. November i

Allinge Præstegaard.

En ung Pige

(18. Aar) ønsker Plads til 1. November ved indvendig Gerning paa en Gaard. Henvendelse

Bager Holm Allinge,
Telefon 78.

Gudstjeneste og Møder

Søndag d. 2. Sept.

Allinge Kirke Kl. 10. Skrtm. 9,30.

Ols Kirke Kl. 2.

6-7 Personers Bil

udlejes til enhver Tid.

Billige Priser.

L. Dellgren Tlf. Rutsker 4

KONFIRMANDUDSTYR

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

Overretssagfører

Bojesen Kofoed, Rønne

St. Mortensgade 17.

Inkassation, Dokumentkrivning m. m.
Træffes i Hasle Onsdag Formid.

Jil Syltning

anbefales

Topmelis Nr. 1.

Dansk Demerara Nr. 1.

Stødt Melis.

Sukkerprisen er nu betydelig lavere.

Heidelberg Sylteeddike.

Alle Slags prima Krydderier.

Syltepulver.

Overbindings Pergament

i Ruller.

J. B. Larsen

ARBEJDSSTØJ

Stort
Udvalg
Gode
Kvaliteter
Smaa
Priser

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

Til

Sildesaltning

anbefales

Spanak groft Salt.

Fint Kekkensalt.

i Sække a 50 kg. billigt.

J. B. Larsen.

Bil udlejes

til enhver Tid billigt.

Tlf. Sandvig 32.

Raadhus Havemøbler

er nu paa Lager a 50 Kr. pr. Sæt.

Vadskemaskiner

30 Kr. pr. Stk.

kan faas paa Prøve uden Købelvang.

Klemens Maskinsnedkeri.

Tlf. n. 13.

Allinge - Sandvig kommunale Udvalg

Allinge Havn.

Chr. Olsen, Herman Mortensen, Formanden, Laur. Pedersen, Hans Madsen.

Sandvig Havn.

Chr. Olsen, Emil Andersen, Formanden, Johs Rømer, Harald Mogensens.

Legater.

P. C. Holm, Hans Madsen.

Kasse og Regnskab.

Formanden, P. C. Holm, Laur. Pedersen.

Fattige.

Emil Holm, P. C. Holm, Laurits Pedersen, Harald Mogensens, Landdistriktsforstanderen.

Alderdoms understøttelse.

Emil Holm, P. C. Holm, Hans Madsen, Landdistriktsforstanderen.

Gas- og Vandværk.

Chr. Olsen, Emil Andersen, Th. Hansen, Laur. Pedersen, Johs. Rømer.

Skolekommissionen.

Th. Hansen, Laur. Pedersen.

Raadhuset.

Emil Holm, Herm. Mortensen, Formanden.

Valgbestyrrelse.

Formanden, Chr. Olsen, Laurits Pedersen.

Folkebogsamlingen.

Chr. Olsen, Chr. Larsen.

Hjælpekassen.

O. Thorngren, Formand.
Snedker Chr. Lind, Kasserer.

Sundhedskommissionen.

Chr. Olsen, Joh. Rømer.

Bygningskommissionen.

Chr. Olsen, Emil Andersen, Hans Madsen, Harald Mogensens, Formd.

Brandkommissionen.

Herman Mortensen.

Sanatoriet.

Formanden, Supl. Chr. Olsen.

Forskønnelse.

Chr. Olsen, P. C. Holm, Emil Andersen, Hans Madsen, Johannes Rømer.

Sygehuset.

Emil Holm, Laur. Pedersen.

Gader og Veje.

Emil Andersen, Herm. Mortensen, Hans Madsen, Johs Rømer.

Politikorpset.

M. C. Funch.

Skolen.

Th. Hansen, Emil Andersen, Formanden, Landdistriktsforstanderen.

Børnebogsamlingerne.

Chr. Olsen, Har. Mogensens.

Svendeprove.

Formanden, Herman Mortensen, Hans Madsen.

Bevillingsnævnet.

Emil Holm, Emil Andersen, Hans Madsen, Johs Rømer, Formanden.

Værgeraadet.

Emil Holm, Supl. Laur. Petersen.

Jernbanen.

Emil Holm, Hans Madsen, Supl. P. C. Holm, Johs. Rømer.

Ved Sessionen.

Th. Hansen.

Brændsel.

Emil Holm, P. C. Holm, Hans Madsen.

Enkeborn.

Chr. Olsen, Chr. Larsen, John Rømer.

Plejebørn.

Emil Holm, Adolf Madsen, Frk. Hjørth.

Fattigforstandere.

C. Larsen, P. Holm, Th. Andersen.

MAGASIN DU NORD

Konfirmations-Kjoler

findes nu paa Lager i et smukt Udvalg i fikse moderne Faconer.

Silke-Molskjoler fra 12,50

Voile do. - 17,85

Tyll do. - 21,00

Vaskesilke - 29,50

Ligeledes haves et stort Udvalg i Metermaal i broderede Voiler, Vaskesilke, Crepe de chine, Eslienne m. m.

Magasin du Nord's Udsalg

Tlf. 5. — Allinge — Tlf. 5.

Victor Planck

Avertør i Nordbornholms Ugeblad!

**CLOËTTA'S
ALBA**

Spise - Ungelader

CLOËTTA'S

Fineste dansk Fabrikat
i ½ Kg Pakker.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan laa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skræve er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil jagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad der hver Fredag bringes direkte ind c. 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Køreplan.

Rønne-Allinge Jernbane

Søgnedage.

Rønne-Sandvig

Rønne H.	8,00	12,50	7,25
Nyker	8,16	1,10	7,42
Klemensker	8,28	1,28	7,55
Rø	8,43	1,46	8,11
Tejn	8,57	2,04	8,26
Allinge	9,07	2,17	8,37
Sandvig	9,15	2,25	8,45

Sandvig-Rønne

Sandvig	9,40	5,40	9,10
Allinge	9,47	5,48	9,17
Tejn	9,56	5,59	9,26
Rø	10,12	6,16	9,42
Klemensker	10,28	6,33	9,58
Nyker	10,40	6,45	10,10
Rønne H.	11,00	7,05	10,30

Søn- og Helligdage.

Rønne-Sandvig

Rønne H.	8,00	10,10	12,05	7,30
Nyker	8,16	10,26	1,06	7,46
Klemensker	8,28	10,38	1,18	7,58
Rø	8,43	10,53	1,33	8,13
Tejn	8,57	11,07	1,47	8,27
Allinge	9,07	11,17	1,57	8,37
Sandvig	9,15	11,25	2,05	8,45

Sandvig-Rønne

Sandvig	9,30	1,50	6,25	9,10
Allinge	9,37	1,56	6,32	9,17
Tejn	9,46	2,06	6,41	9,26
Rø	10,01	2,21	6,56	9,42
Klemensker	10,17	2,37	7,12	9,58
Nyker	10,27	2,47	7,22	10,10
Rønne H.	10,45	3,05	7,40	10,30

Erindringsliste.

Borgmesterkontoret 2—4 Eftm.
 Sparekassen 10—12 og 2—4.
 Branddirektøren do.
 Stempelfilial i Sparekassen. 10—12, 2—4
 Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.
 Distriktslægen 8—9 og 2—3.
 Folkebogsamlingen paa Raadhuset:
 Udlaan hele Aaret: Tirsdag 3—4, Fredag 7—8, Læsestuen hver Dag til Kl. 9
 Hjælpekassen: Formd., O. Thørgren.
 Kasserer Snedker Chr. Lund, Sandvig.
 Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—6
 Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
 Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
 Postkontoret: Søgnedage 9—12 og 2—6
 Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
 Skandinavien-Amerikaliniien:
 Agent Otto Gornitzka,
 Statsansættelse for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
 Telegrafstationen 9—12 og 2—4
 Toldkamret 8—12 Form., 2—5 Efterm.
 Klemens Jernbanestation 8—12 Fm. 2—6 Eftm.

Standard Høstbindegarn

er paa Lager. Sore, faste Nødder, langtrækkende Kvalitet. Pris 150 Ø. e pr. kg. Franske Høstleer med Garanti. Gode Lebonne. Gode amerikanske Høstforke. Nye Strygospaaner, sælges til laveste Priser og forsendes med Bane eller Fragtvojn.

Nordlandets Handelshus.

MAGASIN DU NORD

Ekstra Salg

Restlageret af Sommerkonfektion udsælges nu til betydeligt nedsatte Priser

Frakker og Spadsoredragter mindste Rabat 20 pCt.
 9 Stk. marine og kulørte Spadsoredragter til unge Piger, 14—16 Aar, udsælges for 9,85 pr. Stk.
 Alt i Vaskekjoler. Frotte, Voile, Zephyr osv. 20 pCt. R.
 5 Stk. hvide Voilkjoler, Størr. 38-40-42. 5,00 pr. Stk.
 Hvide Voilbluser, Størr. 38-40, 1,50 pr. Stk., øvrige Størrelser fra 2—5 Kr.
 Mørke, kulørte Flonelsbluser, Størr. 42—44, pr. Stk. 2,00
 Lyse, sribede do., alle Størr., 4,25 pr. Stk.
 Nogle kulørte uldne Nederdelé 4,85 pr. Stk.

Leverandør til Vare- og Landbrugslosteret.

Uld og uldne, strikkede, vaskede Klude tages i Bytte til højeste Dagspris.

Magasin du Nord's Udsalg

Tlf. 5. — Allinge — Tlf. 5.

Victor Planck

Priserne er lavere for alle Slags:

50 pCt. Føderblanding. Dansk Sojaskraa, Hvedeklid, Stor og smaa Mais, Dansk Byg, Russ. Byg, Russ. Rug, Valsede Horfrøkgager, Kokuskager, Palmekager, Ren Bygkraa, Blandingsskraa, Mais, Byg og Rug.

Alltid friske Varer i

Nordlandets Handelshus,

BORNA MARGARINE

er fin, frisk og velmagende og giver
LÆKKERT SMØRREBRØD

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Fragtbreve, Love, Reklamer, Tryksager for Mejerier og Aktieselskaber.

Klemensker Cementstøberi

ved Hintzegård — anbefaler Cementvarer til moderate Priser.

Tagsten — Mursten — Blokke — Brøndsten etc.

Bestillinger modtages gerne Tlf. Klemens s. 5 y eller

W. Schou, Aarsballe.

18 pCt. Superfosfat

er hjemkommen og tilbydes fra Lager.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

Er De klar over

at De kan købe originale amerikanske Arbejdsjakker hos os for kun 7 Kr. — saa længe Forraad haves.

Nordlandets Handelshus.

Alle Mennesker,

som har set, hvorledes

Bornholms Vegetabil Margarine,

fremstilles, behandles og opbevares, vil ganske uvilkkaarligt forlange dette høifine Produkt til sine Maaltider. — Alle Forretninger i Allinge-Sandvig sælger

Bornholms Vegetabil Margarine.

Masser af gode Udskudsbrædder

trekvært eller en Tom brede, alle Længder, sælges meget billigt i

Nordlandets Handelshus

Priserne paa Margarine

er 6 Øre lavere.

Daglig friskbænet og sælges i store og smaa Bøtter, proberet enballet til laveste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Priserne paa alle Sorter Sukker

er 4 Øre lavere.

Ægte Demarara. Ægte St. Croix Sukker. Dansk grov, kraftig Demarara. Topmelis. Stødt Melis og alle Kydderier til Syllting.

Ren Vinsprit sælges i

Nordlandets Handelshus.

18 pCt. Superfosfat og 37 pCt. Kaligødning

er paa Lager og udleveres gerne. —

Norre Flodals Kalk og Norresundby Kalk.

Ladninger ventes i Løbet af September Maaned. Priserne er nedsat.

Bestillinger udbedes.

Nordlandets Handelshus.